

SŁOWO BISKUPA GLIWICKIEGO Z OKAZJI 61 TYGODNIA MIŁOSIERDZIA

Drodzy Bracia i Siostry,

Hasło tegorocznego Tygodnia Miłosierdzia „*Eucharystia posłaniem do służby potrzebującym*” nawiązuje do obchodzonego w Kościele Roku Eucharystii oraz do Listu Apostolskiego Jana Pawła II „*Mane nobiscum Domine*”.

Każda Msza św. jest zaproszeniem do dwóch stołów. Stołu słowa Bożego i stołu chleba eucharystycznego. Stół Słowa Bożego przybliży nam prawdę o nieskończonej miłości Boga do człowieka, ale także zachętę Chrystusa, wypowiedzianą w czasie Ostatniej Wieczerzy: „*To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem*”.

Stół chleba eucharystycznego przywodzi zawsze na pamięć umycie nóg Apostołom w Wieczerniku i całkowite ofiarowanie się Chrystusa dla nas, gdy w Komunii świętej staje się dla nas „*pokarmem na życie wieczne*”.

Pełne uczestnictwo we Mszy św., polegające na zjednoczeniu z Chrystusem, jest równocześnie wewnętrznym zobowiązaniem do naśladowania Zbawiciela oraz „*rozesłaniem uczniów*”, dokonany przez Pana, aby kontynuowali w świecie dzieło Jego zbawczej miłości.

Sobór Watykański II uczy, że sprawowanie Eucharystii jest tylko wtedy pełne i owocne, gdy prowadzi ona do różnych dzieł miłości bliźniego i wzajemnej pomocy. Nie można zatem oddzielać sprawowania eucharystii od posługi miłości. Należą one do jednej ekonomii zbawienia i są ze sobą wewnętrznie zespolone. Tak jak w praktyce nie możliwe jest rozdzielenie przykazania miłości Boga od przykazania miłości bliźniego, tak też niemożliwe jest oddzielenie służby Bożej od służby człowiekowi.

Dlatego też Jan Paweł II zachęca, by obchodzony w 2005 r. Rok Eucharystii zaowocował ofiarną służbą człowiekowi, ale także postuluje potrzebę niesienia szczególnej łaski Roku Eucharystii na wszystkie celebracje eucharystyczne w naszym chrześcijańskim życiu.

Jan Paweł II pisze: „*czyż zatem nie można by Roku Eucharystii uczynić okresem, w którym wspólnoty diecezjalne i parafialne w sposób szczególny postarają się zarazić czynną braterską pomocą, którejs z tak licznych form ubóstwa na naszym świecie? Mam tu na myśli tragedię głodu milionów istnień ludzkich, mam na myśli choroby, nękające kraje na drodze rozwoju, samotność starców, trudności przeżywane przez bezrobotnych, przeciwności losowe, znoszone przez emigrantów. Są to nieszczęścia, które dotyczą też – chociaż w innej mierze – regiony zamożniejsze. Nie możemy się ludzić: tylko po wzajemnej miłości i trosce o potrzebujących zostaniemy rozpoznani jako prawdziwi uczniowie Chrystusa. To właśnie jest kryterium, wedle którego będzie mierzona autentyczność naszych celebracji eucharystycznych*” (Jan Paweł II, *Mane nobiscum Domine*, nr 28).

W kontekście tej wypowiedzi poszczególne dni tegorocznego Tygodnia Miłosierdzia – od poniedziałku do soboty – mają nas uwrażliwić nie tylko na wskazywane przez Papieża ludzkie potrzeby, ale także i przede wszystkim na samych ludzi potrzebujących, bo to właśnie człowiek, jak podkreślił już na początku swego pontyfikatu Jan Paweł II, jest „*podstawową drogą Kościoła*”.

Kolejne zatem dni tygodnia będą poświęcone: osobom chorym; ludziom starym i samotnym; bezrobotnym; emigrantom; ubogim – i to w podwójnym wymiarze, to znaczy głodnym i niedożywionym, ale także zniewolonym, łakącym sprawiedliwości i spragnionym wolności oraz bezdomnym, nie mającym dachu nad głową, chociaż również osobom „*nie mogącym znaleźć drogi do domu Ojca*” i nie doświadczającym „*domu komunii kościelnej*”.

Umiłowani Diecezjanie!

Tegoroczny Tydzień Miłosierdzia będziemy obchodzić w klimacie zadumy i refleksji, ale także wdzięczności za dar życia Jana Pawła II i chrześcijańskiej nadziei, iż wyniesiony wkrótce na ołtarze będzie patronował wszelkim poczynaniom na polu miłosierdzia chrześcijańskiego, które było tak bliskie jego sercu.

Gdy odszedł po nagrodę do Pana, musimy w sposób szczególny przemyśleć i wcielić w życie jego ogromną charytatywną spuściznę.

Jan Paweł II bowiem, pozostawił nam wielkie bogactwo swoich myśli i przykłady działań, zmierzających do poprawy losu wielu ludzi cierpiących i prześladowanych. Jego testament pisany piórem i życiem – wzywa nas do refleksji i działania. Najlepszym sposobem oddania Mu czci nie są więc twory czysto symboliczne, jak pomniki i kopce, lecz działania zmierzające do tego, aby ludzie stawali się mądrzejsi i lepsi.

Moi Drodzy!

Cieszę się i dziękuję Bogu, że również na terenie naszej diecezji nie brakuje wspaniałych dzieł dedykowanych osobom potrzebującym.

Oczywiście, nie sposób tu wymienić wszystkich inicjatyw jakie są skierowane do ludzi poszukujących pomocy. Niemniej jednak są to ogromne i liczne dzieła, podejmowane zarówno przez Caritas, jak też przez liczne wspólnoty kościelne i stowarzyszenia świeckie.

W trosce o drugiego człowieka nie brakuje również gorliwych i oddanych osób, które bezinteresownie ofiarowują swój czas, cierpliwość i zdolności. Niejednokrotnie, oprócz postawy chrześcijańskiej miłości, otwarcia i troski o innych - dają uśmiech, promień nadziei i wiarę w siebie.

Za wszelkie poświęcenie, wrażliwe serce, ofiarność i modlitwę pragnę im bardzo gorąco podziękować.

Drodzy Bracia i Siostry!

W duchu wdzięczności za Bożą pomoc w pracy charytatywnej pragniemy się spotkać w naszym diecezjalnym sanktuarium Matki Bożej w Rudach, w sobotę 1 października o godz. 11:00. Zapraszam do udziału w tej pielgrzymce nie tylko pracowników i wolontariuszy Caritas, ale wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób udzielają się w charytatywnej posłudze Kościoła. Dziękując Bogu za możliwość służenia bliźnim będziemy prosić Jego Matkę o wstawiennictwo, aby nasza posługa mogła być jeszcze doskonalsza i bardziej owocna.

Wszystkim Wam życzę ducha ofiarności, wrażliwości, mocy i siły do dźwigania nie tylko krzyża swojej codzienności, ale również krzyża innych.

Na trud braterskiej służby bliźniemu z serca Wam błogosławię -
W imię + Ojca i Syna i Ducha Świętego.

+ Biskup Gliwicki
Jan Wieczorek

Gliwice, dnia 5 września 2005 r.

Ps. List do odczytania w niedzielę 25 września br.